

ДИСТАНЦІЙНИЙ СПОСІБ ПОСТАЧАННЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРИ ВИВЧЕННІ КЛІНІЧНОЇ ФІЗІОЛОГІЇ, ЯК ОДИН ІЗ ВАРІАНТІВ ПОКРАЩЕННЯ КОМУНІКАЦІЇ МІЖ ВИКЛАДАЧЕМ ТА СТУДЕНТОМ

Сухомлінова І.Є., Куш О.Г., Степанова Н.В., Тихоновська М.А., Морозова О.В.,
Омелянчик В.М., Жернова Н.П., Вотєва В.Є., Путілін Д.А.

Запорізький державний медичний університет

Ключові слова: online-курс, освітні послуги, дистанційні методи навчання, клінічна фізіологія.

Вступ. Вивчення фізіології є одним із основних етапів формування майбутнього лікаря. У двадцятому сторіччі інформація постачалась класичним способом у вигляді підручників, друкованих навчально-методичних посібників та методичних рекомендацій. Початок двадцять першого сторіччя ознаменувався появою нових каналів постачання інформації. Online-курс є один із новітніх методів надання освітніх послуг, який не тільки забезпечує online постачання інформації у вигляді лекцій, методичного забезпечення занять та методичних рекомендацій, але й формує зворотній зв'язок між студентом та викладачем.

Мета дослідження дистанційний online-курс клінічної фізіології.

Основна частина. Клінічна фізіологія хоч і є курсом за вибором проте треба підкреслити її значущість для формування клінічного мислення майбутнього лікаря. Практично до четвертого курсу студенти вивчають усі теоретичні дисципліни, які потрібні для повноцінного сприйняття клінічних предметів. І, в принципі, навчальний блок мозку студента четвертокурсника, можна порівняти з папкою «Медицина», наповнену файлами-предметами: «Біологія», «Анатомія», «Гістологія», «Біохімія», в яких утримується інформація з відповідних дисциплін. Тільки невеликому відсотку студентів вдається встановити розвинені міжпредметні комунікації.

Для встановлення зав'язків між клінічними та теоретичними науками і формуванню логічних ланцюгів на кшталт «організм – орган – гістологічна будова – функція – гіпотетична модель порушення функції – клінічні прояви», або «орган – структура – біохімічні процеси – функція – порушення органу, структури чи біохімічних процесів – порушення функції» і необхідно вивчення такої стикової науки як клінічна фізіологія. Для кращого формування таких логічних ланцюгів повинна бути постійна наявність зв'язку між студентом та викладачем.

До цього часу освітні послуги за курсом «Клінічна фізіологія» надавались студенту у вигляді усних лекцій. На це витрачався весь час запланований на вивчення цього предмету. Наявність такого online-курсу дозволяє транспортувати інформацію для підготовки до практичних занять у вигляді online-лекцій чи розміщенні теоретичних викладок, методичних рекомендацій. Це, в свою чергу, вивільняє час для безпосереднього контакту викладача та студента в момент практичних занять. При проведенні практичних занять викладач відіграє роль

комунікатора, що на базі отриманих знань створює віртуальну модель людського організму, системи органів чи органу, яка є матрицею для відтворення різноманітних патологічних станів.

В ідеалі такий online-курс доцільно було б розбити на блоки за темами і запускати їх проведення безпосередньо перед циклами, але варіант цілісного курсу також дозволить створити із тем-пазлів цілісну картину функціонуючого організму, як еталонної моделі, яка може використовуватися для моделювання різних патологій, які вивчаються студентами на клінічних кафедрах.

Унікальність цього курсу також є в тому, що він як іграшка Лего може добудовуватись та доповнюватись новою інформацією щорічно, трансформуючись та адаптуючись до нових літературних даних.

Висновок. Таким чином, дистанційний online-курс «Клінічна фізіологія» є надзвичайно зручним та динамічним, оскільки дозволяє досить легко отримувати інформацію для підготовки як до практичних занять за даним предметом, так і використовувати цей курс для підготовки безпосередньо перед клінічними предметами. Використання його, як базової інформаційної структури, яка може постійно добудовуватись, змінюватись і адаптуватись, в залежності від цілей, робить її універсальною та багатогранною освітньою послугою.

УДК: 378.147.227:616-053.2

ПРОБЛЕМНО-ОРІЄНТОВАНЕ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ВИПУСНИХ КУРСІВ З ДИСЦИПЛІНИ «ПЕДІАТРІЯ, ДИТЯЧІ ІНФЕКЦІЇ»

Тарнавська С.І.

ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет»

Ключові слова: проблемно-орієнтоване навчання, мотивація навчання, самопідготовка.

Вступ. Методика проблемно-орієнтованого навчання вже давно активно та успішно використовується в медичній освіті країн західної Європи, США, Канади та Австралії. Імплементация даної методики навчання в Україні в рамках проекту TAME (ERASMUS+) дозволить ефективніше проводити підготовку студентів завдяки їх концентрації на певній клінічній нестандартній ситуації, необхідності проводити аналіз та синтез різноманітної інформації, формувати нові професійні вміння та знання, сприятиме розвитку клінічного мислення майбутніх фахівців. На відміну від традиційної системи навчання, при залученні даної методики роль викладача змінюється, він перестає бути центром уваги студентів, а навпаки, заохочує студентів до активного обговорення проблеми, їх взаємодію у отриманні нової інформації, обговоренні гіпотез та прийнятті конкретних рішень. На базі віртуального пацієнта студенти мають можливість моделювати план дій практичного лікаря різного профілю, які виходять за рамки стандартних ситуацій. Найбільш доцільним, на нашу думку, є застосування даних технологій навчання у